

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptujju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inzeratov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 250, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 14.

V Ptujju v nedeljo dne 7. aprila 1912.

XIII. letnik.

Današnja številka „Štajerca“ ima 4 strani priloge; vsled tega obsega skupaj 12 strani in 5 slik.

Vstajenje.

Zopet se bližajo dnevi vstajenja, — najglobejše uganke božanske besede, ki je postala meso! Čas vstajenja — v celi naturi se pojavlja to sveto, čisto vstajenje, po katerem je hrepenelo srce v ledenih verigah bele zime. Kakor krasna devojka, napol razcevele rože v laséh, prijazni smehljaj na rdečih ustnicah, žametne ude na zlatem vozu, tkanem iz samih solnčnih žarkov, — tako nam prihaja spomlad v deželo. Travniki zelenijo, detelja dviga rdeče glavice proti nebu, zlata trobentice in beli zvončki pozdravljajo oblake, ki plovejo kot barčice po plavem spomladnem nebu. . . . In človeško srce bi zavrisalo nad toli lepote božjega sveta, zapelo bi z mladim škrlatcem v zlati višini in jokalo s slavcem globoko pesen večne ljubezni. . . . Spomlad je tu, mladost, krpekost, spomlad, veselje, solnčnata sreča! Vstajenje po vsem svetu, vstajenje v vseh krajih in na vseh koncih. . . .

In sredi v tej neskončni lepoti stopi pred naš duh blede obraz, s trnjem kronana krvava glava, — in pogansko zverinstvo biča truplo „nacarenskega kralja“, pred katerega revni ziboljki je ležalo troje kraljev na kolenih. . . . Beseda je postala meso in meso je bilo določeno trpljenje, da odreši človeštvo! In kakor prizori največkratne svetovne žaloigre nam stopa trpljenje in učenje, umiranje in vstajenje Božjega sina pred oči! Od poljuba Judeževga pa do vstajenja nam kaže spomlad pot sina Božjega za odrešenje bednih narodov. In vsak vzdih na oljnati gori, vsak udarec biča in vsak sunek vojaške sulice, vsako izdajstvo apostelne in vsako žalitev Ahasverja čuti verno srce, ki premišljeje v teh spomladanskih dnevih globoke misli velikonočnih praznikov. Neskončna groza prešini dušo krščanskega sveta, ko umre kralj iz Nacareta na križu, ko se raztrga preproga v židovskem tempeljnu, ko se grobovi odpirajo in ko začuje paganski učenjak na morju tajnosti polne besede: Veliki pan je mrtev. . . .

Smrt so ti postavili nasproti, vbogo betlehemske dete, da bi zadošili tvoje nauke o večni ljubezni! Smrt, proti kateri sami niso imeli sredstva in pred katero so v svoji paganski lakohovitosti trepetali, — to smrt so zapodili proti Jezusu, da bi za večno zatisnili božjo besedo. . . .

In smrt je došla, mrtvega so vzeli iz križa, položili v naročje solzne Matere dolorosa in pokopali v zastraženo votlino. Že so dvigali paganski farizeji svoje glave, že so triumfirali nad premaganim Jezusom, ki mu že kot dvanajstletnemu dečku v tempeljnu niso mogli odgovorjati. Skrivali so se maloštevilni verniki in jokali za tistimi, ki jim je vendar dal v slovo krasno tolažbo: Jaz sem pri vas do konca vseh dni. . . . A tretji dan je bila smrt prvič in edino-krat premagana! Mrtvi Jezus je vstal in zmagal nad smrtjo in kronal večno upanje človeštva. V njegove rane je položil neverjetni Tomaž svoje

roke in pred njim so ležali na kolenih trdosrčni rimski vojaki. . . .

Dan vstajenja, tvoja krasota nam daje vedno nove upe in nade! Od mrtvih je vstala božja beseda in vojaški meči so se nad njo razbili kakor ob gorski skali. Celi svet se je podvrgel tej besedi in paganski meči so bili slabši od krščanske ljubezni. . . .

Dan vstajenja! Še vedno trpi človeštvo v neskončni bedi in iz svežo preorane spomladne zemlje se dvigajo nove skrbi in po kotih veličastnih mest se skriva trpljenja. Solze niso posušene, kri še vedno teče, zatiranje vladuje. . . . In v teh lepih dnevih vstajenja se dviga v naših srcih upanje in želja: da pride revnemu človeštvu i na tem svetu novo odrešenje, ki bode posušilo solze in končalo trpljenje. . . . Pozdravljen, ti zaželjeni dan vstajenja!

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša 140 **ZEFIRE**
Prokop Skorkovský in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Cenjeni naročniki!

Začetkom novega četrletja se zopet obrčamo do Vas s prošnjo, da nam odbržite zvestobo. Vemo sicer, da nasprotniki z najgršimi sredstvi, s podlo hujskarijo, z izrabljanjem poštene narodne misli in svete katoliške vere proti našemu listu nastopajo. Vemo, da je v nekaterih krajih človek naravnost junak, ako se upa prištevati k stranki

„Štajerca“

ki ima vendar jasni program, odkrito besedo in pošteno obrambo vbogega ljudstva. Gonja nasprotnikov je ravno v zadnjem času zopet posebno hudo divjala, čeprav tega niti ne čutimo. Ljudje so že navajeni, da se po shodih in v cerkvah, v gostilnah in privatnih hišah proti „Štajercu“ z najgorostašnejšimi lažmi nastopa. In ljudje vedo prav dobro, da dela

mного sovražnikov mnogo časti.

V slabo sadje se ovse ne zaletavajo in laž ni imela nikdar tako strastnih nasprotnikov nego resnica. Za nas velja vedno

resnica

in od resnice ne bi odnehali, pa če bi bila vsa bodočnost od nje odvisna. Mi nismo zagovorniki posameznih stanov, ki se mastijo na troške ljudstva. Mi zagovarjamo pravico

vsega ljudstva

in to bodemo i zanaprej storili. Kmet, delavec, obrtnik, to so stebri naše politike in na te stanove se mi zanašamo. Psovke nasprotnikov nas ne bodoje prestrašile, laž nas ne bode premagala. Kakor doslej, korakali bodemo tudi v bodoče naprej!

Prijatelji

ostanite zvesti listu, nabirajte nove naročnike, dajte sosedom list čitati, razširjajte list po kavarnah, gostilnah in pri trgovcih, inzerirajte, kupujte le pri trgovcih, ki inzerirajo v „Štajercu“. — z eno besedo: delajte z nami!

Uljudno prosimo, da se zaostalo naročnino poravnava in da se vsakdo zaveda, da z delom za „Štajerca“ gre roka v roki

delo za ljudstvo.

Uredništvo in upravništvo „Štajerca.“

Politični pregled.

Cesar nameraval odstopiti!

Politični boji na Ogrskem postajali so v zadnjem času pod vplivom Košutove stranke in iz nje izhajajočih radikalnih elementov vedno nevarnejše. Gre se za vojno postavo in to vprašanje se seveda celokupne monarhije tiče. V svoji neznanski ošabnosti zahtevajo Madžaroni, da bi se ogrski del armade odtujil skupnosti, da bi se „nacionaliziral“, da bi odpravili skupni armadni jezik itd. Madžari stegajo svoje prste celo v zadeve, ki so v zmislu ustave izključna pravica vladarja samega. Zaradi vseh teh političnih zmešnjav je moral ministerski predsednik Khuen-Hedervary odstopiti, kër se mu ni posrečilo, sestaviti postavodajne večine. Cesar pa je Khuenu zopet poveril to nalogo. Khuenova vlada je sestavila zdaj neko rezolucijo, ki sega v pravice cesarja. To rezolucijo je moral sivolasi naš vladar seveda odkloniti. Ko je madžarska vlada vkljub temu pri nje vstrajala, je naš cesar v globoki razburjenosti zagrozil, da odstopi in prepusti prestol monarhije svojemu nasledniku. Zdaj šele je ogrska vlada odmaknila svojo rezolucijo! Ta slučaj je prvi v tem oziru in ima zato velikansko važnost. Madžaroni so torej dosegli, da je celo neskončna potprežljivost našega cesarja prekipela. Z neverjetno brezobzirnostjo mučijo Madžaroni cesarskega starčka. A svaka sila do vremena! — Omenjeni prizor med cesarjem in ministrom Khuenom se je glasom natančnih poročil takole vršil:

Cesar je ves razburjen rekel: „Jaz sem bil vedno ustavnega mišljenja. S posebnim veseljem sem napredek in razvitek Ogrske opazoval. Nikdo ni večji prijatelj Ogrske, kakor jaz. Jaz sem že 60 let na prestolu in že 45 let ustavni kralj ogrski. Zdaj pa se hoče naenkrat dotakniti mojih vladarskih pravic. Z nezaupanjem se nastopa proti meni in vzeti se mi hoče svoje vladarske pravice. Če se rezolucija ne odstrani, tedaj mi ne preostaja drugzega, kot. . .“ (cesar je menil odstop od prestola in je globo-